

Wat betekent de sabbatsrust voor Gods volk in Hebr. 4:9?

Hebreeën 4:9: 'Er blijft dus een sabbatsrust over voor het volk van God'. Wat is de betekenis van deze tekst?

Antwoord: Hebreeën 3 (het laatste deel van het hoofdstuk) en 4 laten enkele moeilijkheden zien voor ons begrip. De redenering van de schrijver van deze Brief is als volgt:

God heeft een volk verlost opdat dat volk van Zijn rust zou genieten hier op aarde. God heeft daarom aan dat volk de sabbat gegeven als een soort voorproef van deze zegening (Ex. 31:15 en 33:14, Neh. 9:14).

Door het ongeloof is het grootste deel van het volk omgekomen in de woestijn. En zij die door Jozua in Kanaän werden ingevoerd zijn niet in de rust van God ingegaan, omdat de belofte om hier binnen te gaan pas veel later is gegeven, namelijk aan David. Er blijft dus een sabbatsrust over voor het volk van God.

In dit hoofdstuk wordt de rustplaats zelf niet aangegeven, maar we weten uit andere Bijbelgedeelten dat die rust voor Israël het Duizendjarig Vrederijk zal zijn, terwijl de Gemeente de rust zal genieten in het Vaderhuis (Joh. 14:1 vv.).

Maar dit gedeelte geeft wel duidelijk de voorwaarden aan om in de rust te kunnen ingaan: die voorwaarden zijn geloof en gehoorzaamheid. Door het geloof mogen we nu al rust voor ons geweten hebben. Door de gehoorzaamheid aan de Heer mogen we nu deelnemen aan het werk van Zijn genade en ons erop voorbereiden binnenkort ook de rust van Zijn liefde in de hemel te ervaren – zoals Israël binnenkort hier op aarde rust zal vinden in God (Zef. 3:17). De sabbatsrust van dit hoofdstuk is dus niet de wekelijkse rustdag op de zevende dag, maar een toestand van duurzame, blijvende rust. Die toestand is nu nog toekomstig, en we kunnen er alleen ingaan door geloof.

H. Laügt